

UNDER DANNEBROG

V. A.

Christian Schiang St. Kongensgade 94
Hj. af Fredericiagade
Colonial-, Vin- og Delikatesshandel. En gros og en detail.
Mangeaarig Leverandør til Hæren og Flaaden. — Telefon 4317.

A/s **TEGLVÆRKERNES CENTRALKONTOR**
STUDIESTRÆDE 57. TELF. 6100
Alt Teglværksprodukter, Støbematerialier og Molersten.
Knust Moler, Cement og Rørvæv.

Tegn en Annonce i
„UNDER DANNEBROG“

Aktieselskabet Randers Røbslaeri.

Hampetrosser, Manillatrosser, Kokostrosser,
:: Transmissionstouge, Ståltrosser, etc. ::
Lager i København: **JØRGEN JENSENS EFTF.**
Telefon 57 25.

Brødrene Henze, Bragesgade 8. - L.
Telefon 30 02 - 30 45
Nagler — Bolte — Møtriker m. m.

Faaborg Jernstøberi & Maskinfabrik
ved C. C. JENSEN anbefaler sig med
Støbe- og Smedegods til Fartøjer.
Specialitet: Jernknæ. Forlang illustreret Katalog

JENSEN & WULFF
PEDER ANDERSENS VEJ - - KØBENHAVN F.
TELEFON 7446
SVEISTE BEHOLDERE

J. Chr. Jensens Galvaniserings-Etablissement Christianshavns Voldgade 23
København C.
oprettet 1870 - Forsinkning af Jern.
Modtager Jern og Jernarbejder til Galvanisering. — Hurtig Ekspedition, moderate Priser.
Forespørgsler besvares omgaaende. Telefon 1718.

Jacob Holm & Sønner
Strandgade 4 Københavns C.
Telegr.: Holmesøner. **Tougværk** Telefon 1611.

J. WIEDEMANN'S
STATSKONTROLLERERE FEDEVARE- OG PØLSEFABRIK
T L F. 798 RABESHAVE LANGEBROGADE 6 T L F. 798

Aktieselskabet

Damp-Rørkvarrefabriken Danmark
Nittivei 6 København F. Telf. 2850—3308

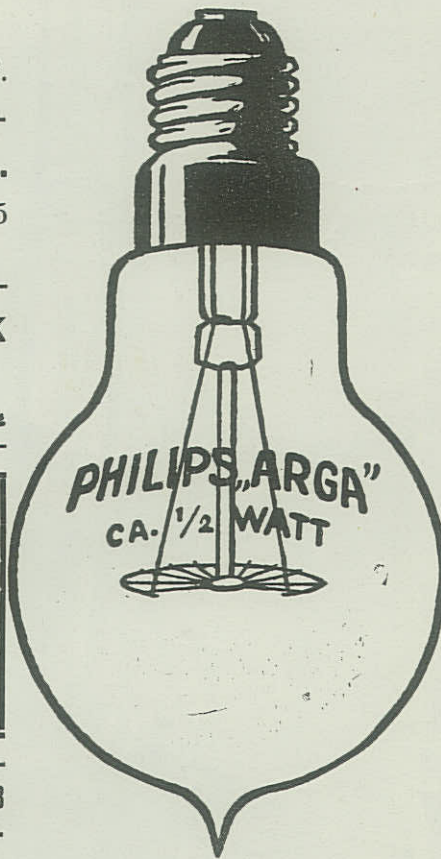
Galle & Jessen Spisechokolader.
Stjerne-Kakao.

Aktieselskabet Nordisk Kaffekompagni
København, Odense, Aarhus, Esbjerg, Haderslev.
Største Brænderidrift i Norden.

Bestil Deres Tryksager i
A/s **Oscar Fraenckel & Co.s Bogtrykkeri,**
Nyhavn 31. Kbhvn. K. Telf. 5869.
Omgaaende Levering

POUL HOLM
II. Silkegade II.
Sports-Beklædning, Støvler og Sko
Størst Udvalg, billigste Priser.

PHILIPS

GENERALAGENTUR FOR DANMARK:
AKTIESELSKABET
AXEL SCHOU,
STUDIESTRÆDE 24 KØBENHAVN

Andreas Skaarup, Aarhus.
Colonial- og Delicatessforretning.
Telefon 865, 866. Skolegade 29.

„Enigheden“^S
Mælk og Fløde
Telf. 2146—6270

Chr. H. Dyhre Marinens Uhrmager
(etableret 1875).
Frederiksborggade 48. Telf. Byen 721 y.

HELLESENS

Verdens bedste Lommelampe Element
Hellesens Enke & V. Ludvigsen A/S
Aldersrogade 6, Str. København.

**TRIFOLIUMS
MÆLKEFORSYNING**

LEVERER ALTID
PRIMA, VELSMAG-
GENDE MÆLK
— FRA STORE —

MØNSTERGAARDE

SOM STAAR UN-
DER TILSYN AF
SELSKABETS
EGNE
DYRLÆGER

TELEFONER:
C. 9204, 9205 &
9232

OMAR
CIGARETTES
TURKISH BLEND

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

9. AARGANG 1922.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: Frederiksborggade 12, København K. Telefon Byen 3227.	HÆFTE I. JANUAR
---------------------	---	--	--------------------

I Anledning af Aarsskiftet overbragtes til Hans Majestæt Kongen Marineforeningens allerunderdanigste Nytaarslykønskning af Formanden. Hans Majestæt takkede for Lykønskningen og paalagde Formanden at bringe Marineforeningen Deres Majestæter Kongen og Dronningens Tak og gode Ønsker om Fremgang og Lykke i det nye Aar.

Under 1. Januar 1922 er Hans kongelige Højhed Kronprins *Frederik* indtraadt som Medlem af Marineforeningen.

MARINEFORENINGENS LOKALKREDS FOR KØBENHAVN OG OMEGN

AFHOLDER SIN AARLIGE ORDINÆRE

GENERALFORSAMLING

TIRSDAGEN DEN 21. FEBRUAR KL. 7 1/2 PRÆCIS

I STUDENTERFORENINGENS LOKALER

I FORBINDELSE MED DEN ALMINDELIGE MØDEAFTEN

Dagsorden iflg. Lokalkredsens Love § 31

Eventuelle Forslag maa være indsendte til Bestyrelsen inden 7. Februar 1922.

BESTYRELSEN

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

Roskilde-Kredsen

afholder den aarlige Generalforsamling *Søndag den 19. Februar* Kl. 7 i Trægaarden.

Dagsorden efter Lovene.

Sammenkomsten den 13. December 1921.

Trods det sene Tidspunkt i Maanedens, Juletravlhed og andre Vanskeligheder, var det lykkedes Lavet at samle henved 100 af sine Trofaste i den med Gran og Flag festligt smykkede Hal. Ind imellem under Loftet var af vor talentfulde *Søderlund* anbragt Ænder, Gæs og Høns, sejlene paa mægtige Fantasivinger. Maskinmester *Salmenius* spillede Indtogsmarschen, *Formanden* bød Velkommen paa Rim som sædvanlig, og ved Kaffen blev Lavets herlige Festsang, hvormed Forfatteren, Arkitekt *Marston*, har sat sig et varigt Minde i Brødrenes Hjerter, afsunget med en Appel og en Klangfylde, som var den indøvet af Danmarks dygtigste Sanglærer.

Hele Indledningen stemte Sindene forventningsfuld, og man skuffedes heller ikke. Det paafølgende Foredrag af Forfatteren, Redaktøren af »Politivennen«, Hr. *Herman Jensen*, »Om Forbrydere og deres Tilholdssteder i London«, blev paahørt i spændt Tavshed, der dog meget ofte afbrødes af Bifald. Thi den vidtberøjste Politimand, der har gjort Tjeneste i Afrika og studeret i Verdens største Byer, kendte sit Emne og behandlede det med en sjælden Virtuositet. Malende Billeder, opfyldt baade af Munterhed og Gru, blev oprullet for de spændt lyttende Gutter. Mangt og meget, man forgæves havde spurgt sig selv om eller søgt Oplysning om, gaves der her Forklaring paa, saa Foredraget var ikke blot underholdende og fornøjeligt, men ogsaa interessant og belærende. Et mægtigt og taknemligt Bifald fulgte ogsaa efter Formandens Tale for Foredragsholderen, der selv var meget tilfreds med den opmærksomme Tilhørerkreds.

Det paafølgende Andespil lededes af vor Kammerat *Parbæk*, der med sine mange vittige Paafund og bistaet af den faste Stok, animerede Gutterne, saa Lodsedlerne blev revet væk. Gevinsterne blev udtrukket af Grosserer *Vald. Schou*, hvis heldige Haand Vinderne kunde takke for Tillæget til Julemaden. *Formanden* udbragte hans Skaal, der blev besvaret af Kammeraterne med kraftige Hurrer.

Aarets Skyttekonger var saa »svine«heldig at kunne gaa hjem med 2 Skinker.

Hermed sagde Lavei Farvel til 1921.

Sammenkomsten den 3. Januar 1922.

Under Skydningen holdtes stor Tombola under Ledelse af vor Kasserer *Nath*. Offervillige Kammerater havde skænket mange og værdifulde Gevinster, saaledes at de fleste Gutter gik belæssede hjem. Der var Masser af Gaver i Sølv og Guld, Tobak og Rygerekvisiter, Bøger og Trikotage, Keramik og Konserver o. m. a.

Traditionen tro lød Formandens Velkomst og Festsangens rytmevaste Strofer, hvorpaa Underholdningen fulgte Slag i Slag.

Først kom Kammerat *Gammelholm*, der som Invalid med Lirekasse foretog nogle af ham selv forfattede Sange, der gjorde Lykke, ikke mindst en til Lavets Pris. Saa optraadte Kammerat *Søderlund* som Hurtigmaler og fremtryllede en Række kendte Ansigter under livligt Bifald.

Et veritabelt Postbud overrakte en Del Breve til Aarets Foredragsholdere, der under Kammeraternes Jubel oplæste deres vittige Indhold med Hentydninger. To af Lavets Kammerater, der f. T. sejler med »Chile« i Stillehavet, og havde fejret Lavets Fødselsdagsfest der ombord, havde sendt en meget morsom Beskrivelse af denne, som blev oplæst under forstaaende Munterhed.

En af Foredragsholderne, Overkanoner *Harald Jensen*, blev saa glad over Brevet, at han til Gengæld med sin velklingende Stemme gav flere gamle Sange til Bedste.

Kammerat *Elwarth* udbragte en Skaal for Bestyrelsen, for hvilken Formanden kvitterede med en Skaal for Marineforeningen, adresseret til Lavets to Æresmedlemmer, d'Hr. *Valdemar Schou* og *Marston*. Førstnævnte takkede med et varmt Leve for Lavets Fremtid.

Aftenens Clou var selveste *Sophus Erhardt*, som med Fortællinger og Sange fik vore Lattermuskler sat i livlig Bevægelse.

Til Slut blev under *Hornungs* rutinerede Ledelse afholdt en indbringende Auktion over forskellige velvilligt skænkede Sager, som en Lagkasse, kostbare Bogværker, Cigarrør, Smykker og meget andet.

Alt i alt en Aften, hvorfra Kammeraterne baade aandeligt og materielt set gik hjem med noget, og en Begyndelse, der giver et veltalende Fingerpeg for Aaret 1922.

Næste Sammenkomst *Mandagen* den 6. Februar med Afholdelse af den ordinære Generalforsamling, hvortil talrigt Besøg forventes.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt sit aarlige Pølsegilde paa Industrialpalæet, den 16. November, efterfulgt af et gemytligt Gaase- og Andespil, hvor 2 Gæs og 10 fine Ænder af Fastings Lager bortspilledes samt 2 elektriske Strygejern, som *Overgaard* maatte hente, for at raade lidt Bod paa Spillelysten, som ikke var tilfredsstillende med de bevingede Dyr.

Vi havde ogsaa denne Gang indbudt Damerne og havde Glæde deraf, som forøvrigt altid. Det viser sig, at Damerne befinder sig udmærket i Marinernes Kreds, men enkelte følte sig dog brøstholdne, da der ikke kunde blive Tid til en lille Svingom; der indbydes dertil senere.

Pølsegildet forløb særdeles gemytligt med Sange af den blaa Bog og Taler dertil, baade morsomme og alvorlige.

FREDERICIA-KREDSSEN

fejrede den 14. November sin Stiftelsesfest ved en meget fornøjelig Sammenkomst paa Hotel »Victoria«. Ved Bordet bød Formanden, Blikkenslagermester *Ottesen*, Velkommen. Havnefoged *Schmidt* talte for Kongen og Fædrelandet, Lokomotivform. *Erichsen* for Foreningen, Blikkenslagermester *Ottesen* for Flaget og senere for Damerne, paa hvis Vegne Fru Havnefoged *Schmidt* takkede og tate for Herrerne, Dykker *Sørensen* talte for de menige Medlemmer og *Ottesen* for Æresmedlemmerne. — Efter Spisningen afholdtes et livligt Bal.

Hele Festen var præget af det gode Kammeratskab indenfor Foreningen og holdtes under Udfoldelse af det fra Marinen kendte Ceremoniel.

Fredericia-Kredsen.

afholdt den 24. November en Fest til Ære for Mandskabet fra fire Undervandsbaade og Værkstedsskibet »Grønsund«. Til Festen var indbudt Officerer, Befalingsmænd af alle Grader og Menige, der var mødt i et Antal af ca. 50, saa mange som Tjenesten tillod at have Landlov. Kl. 7½ samledes man og umiddelbart derefter hejstes Flaget paa samme højtidelige Maade som om Bord paa et Orlogsskib. Derefter bød Formanden, Hr. *Ottesen*, Foreningens Gæster Velkommen, hvorefter Havnefoged *Schmidt* holdt et interessant, med Lysbilleder ledsaget Foredrag om Skibsbygningskunsten gennem Tiderne. Foredraget lønnes med stærke Haandklap.

Man samledes nu om Kaffebordet i den med Nations- og Signalflag smukt dekorerede Festsal, og Formanden talte for Kongen, Landstingsmand *Johs. Jensen* for den danske Marine, Kaptajn *Christiansen* ved Lillebælts-Overfarten for Flaget, Fiskeeksportør *H. Munck* for Damerne og Premierløjtnant *Lind* for Marineforeningen. Mellem Talerne blev der sunget Sange af Sangbogen. Efter at Kaffen var drukket og Baksgæsterne havde ryddet op, blev der pebet til Dans paa Dækket, og her svingede Marinerne og Marineforeningens Medlemmer i kammeratlig Forening med Liv og Lyst deres Damer til Kl. 1, paa hvilket Tidspunkt Flaget gik ned til Tonerne af Honnørmarchen.

I en Pause, der blev holdt Kl. 11½, blev der serveret Punch til samtlige Deltagere, og ved denne Lejlighed blev der ligeledes holdt Taler. I Aftenens Løb blev der af Officerer, Befalingsmænd og Menige udtalt mange Lovord om den smukke Maade, hvorpaa de gamle Marinere i Fredericia her havde vist Undervandsbaads-Flotillen Gæstfrihed.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN.

Vi fik et længe næret Ønske opfyldt her i Kredsen den 5. December, idet vi den Dag havde den Glæde at indlemme 6 Veteraner fra vor sidste Krig — alle bosiddende her i Frederikshavn — i Medlemsskaren som Æresmedlemmer. Vi er herefter komne op paa et Medlemstal af 104.

Ved Rundskrivelse til samtlige Medlemmer og ved Henvendelse direkte til hver af de gamle Veteraner fastsattes den 5te December som Aftenen, hvor Optagelsen skulde finde Sted. Mødesalen paa »Hoffmann« blev pyntet med Dannebrog i alle Størrelser, og Slagplanen lagdes paa et Bestyrelsesmøde. Kl. 7½ førtes de gamle Gutter i Auto af Bestyrelsen til Faldrebet, 4 af de 6 kunde direkte deltage, 2 var af Helbredshensyn nødt til at holde Festen hjemme, disse 2, nemlig Lods *Lars Jensen* og Skipper *P. Christiansen*, besøgte saa Dagen efter af Formanden, der nøje refererede Taler og hele Aftenens fornøjelige og stemningsfulde Forløb.

Da der 5 Minutter før 8 Glas pebes »Skej ut over alt«, var følgende 4 kisteklædte Veteraner samlede ved »Faldrebet« (Forstue) til Mødesalen): Exportør *I. A. Jensen*, Skipperne *Thomas Brønnum*, *Thomas Elling* og *Jens Nielsen*. Faldrebvagten kaldtes ud, det var 5 smaa raske matrosklædte Sønner af Festaftenens Hovedtaler, og medens der pebes Faldreb, førtes de 4 gamle Mænd, ledsaget af Bestyrelsesmedlemmer til Sæde i Salen, saaledes at de kunde ses af alle de fremmødte, ca. 80 Medlemmer. Atter trillede Baadsmandspiben, og vort Flag gled til Tops, 1ste Vers af »Kong Christian« blev sunget, og Formanden, Konsul *Jacobsen*, tog Ordet. Han redegjorde, hvorfor vi var samlede, Dagen vilde til sene Tider staa som en Mærkedag i Kredsen Historie thi det er en Æressag at hædre de Mænd, der i 64 var i Trøjen, og som den Gang viste, at de var rede til at sætte Livet ind for gamle Danmark, da Landet var i Nød og kaldte paa sine Sønner. Formanden vendte sig direkte til Veteranerne og takkede dem, fordi de ved deres Nærværelse hædrede vor unge Kreds, og medens alle rejste sig, satte han Emblemet i Frakkeopslaget paa hvert enkelt Æresmedlem og overrakte derefter Marineforeningens Æresdiplom i Glas og Ramme. Tillige lagdes den blaa Sangbog foran hver af de 4 Gæster. Umiddelbart efter at Formanden ved Overrækkelsen af ovennævnte Ting havde udnævnt Gæsterne til Lokalkred-

sens Æresmedlemmer, og medens Forsamlingen forblev staaende, reciterede Næstformanden, Kaptajn *Weber-Hansen*, en versificeret fyndig og djærv Hilsen, forfattet af ham selv.

De smukke Ord fremsagdes med en saadan Varme og Klang, at Tilhørerne grebes, ikke mindst da de, Kaptajnen direkte talte til.

Vi gengiver Slutningen, der lød:

Hvem var det, der nød det, naar Kuglerne sang,
Hvem var det, der lo, naar Kardætskerne sprang,
Hvem var det, der ærede Flag og Gøs,
Hvem jubled mest, naar det bar til Søs,
Hvem var det, der entred' Fregattens Top,
Hvem var det, der bæved', naar Flaget gik op?

Det var Jer! Gamle Gutter! — og det skal I vide,
Vi er stolte af at staa ved Jer Side.
For Jer vi fester paa denne Dag,
For Jer har vi hejst vort elskede Flag!
Vi hilser Jer, Venner! — med Haand og med Mund —
Gud signe Jer alle i denne Stund!

Paa Veteranernes Vegne rejste Fiskeexportør *I. A. Jensen* sig og tolkede sine Kollegers og egen Taknemlighedsfølelse for Æren, der vistest dem, han syntes, at her var hyggeligt og rart blandt os, og han takkede os alle og lovede at leve med i Foreningslivet, saa længe det maatte blive ham forundt. En kraftig Klapsalve fulgte, og et Hurra, et rigtig Frederikshavner-Hurra ragede over Dækket. Saa pebes der »Grog« og »tænd Snadderne«, og Punschen stod snart dampende paa de lange Borde. Kaptajn *Otto Møller* holdt nu en lang Tale, gik ud fra vort Motto: »under Dannebrog« og fortalte livfuldt og fængslende om sine mange Timer under Flaget, da han gjorde Tjeneste i Bjergningsselskabets Baade, der er stationerede i Middelhavet.

Taleren sluttede med at udtale sin Tro paa, at som Veteranerne i sin Tid var traadt under Flaget, da det kaldte Mænd til Vagt om vor Odelsret, saaledes vilde de, naar engang de blev kaldt agter til Chefens Kahyt den høje, møde en ærlig og velfortjent Løn, fordi de fulgte Hjertets Stemme, der altid maner os til at værne trofast, hvad os af Gud er givet.

Umiddelbart efter at Kaptajnen havde endt sin Tale, bar hans Sønnen en Gave, bestaaende af et Bordflag af Silke, hejst paa de kendte Genforeningsflagstænger, hen til hver af de gamle Mænd, Flagene var af straalende Silke med Emblemet korrekt paamalet.

Atter takkede Veteranen *I. A. Jensen* for Opmærksomheden og spandt en lille Ende om et af sine mange Minder fra 64, hvor han fik lært at forstaa, at Landsoldaten havde det drøjt, medens Marineren havde bedre Kaar.

Brofoged *Hjorth* fra Aalborg holdt, efter at en af ham forfattet udmærket Sang til Veteranerne var sunget, en Tale, hvori han roste vor Kreds for den gode Tone og det gode Sammenhold, samt henvendte varmtføjte Ord til de gamle Veteraner.

Saa pebes »Sangene frem«, og Kredens populæreste Sange blev foredragne. Bestyrelsesmedlem, Skipper *Hansen* fortalte om Kutterfiskernes Kaar i Vesterhavet, hvorledes de fortrængtes fra Fiskepladserne og om, hvor lidet fornøjeligt det er at betragte en Kanonmunding, der er rettet mod ens Skude.

Ved 4 Glas skejede vi ud, Flaget haledes ned, og da Veteranerne drog hjem, hilstes de med Faldrebshonør, og vi sang »Kong Christian«, idet de gamle Gutter forlod Dækket og fandt ud til de ventende Biler. 763.

SKAGEN-KREDS OPRETTET.

Det var i Sommer, at der blev afholdt et Møde i Skagen, ved hvilket det blev vedtaget at stifte en Afdeling af Marineforeningen i Skagen. Der blev nedsat et Udvalg til at foretage det videre fornødne, og dette Udvalg var nu kommet saa vidt, at der den 10. December kunde holdes stiftende Generalforsamling. Denne fandt Sted paa Skagens Hotel. Salen var smukt dekoreret med Flag, og der var opstillet »Bakker«, ved hvilke Deltagerne efterhaanden tog Plads.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$, lod Formanden for det nedsatte Udvalg, Fuldmægtig *Eisenreich*, pibe »alle Mand op til Parade« og straks derefter »klar ved Flaget«.

Under Honnør blev da Flaget hejst, hvorefter Formanden gjorde Rede for, hvad der var passeret siden Udvalgets Nedsættelse.

Formanden for Aalborgforeningen, Fabrikant *Stuhr*, der var kommet til Stede, fik derpaa Ordet, og i et Foredrag, der var præget baade af Alvor og Gammen, fik man en Forklaring om Marineforeningens Formaal og Virkemaade, og med Varme indprentede Taleren, at vi skulde holde fast ved Kærligheden til Konge, Land og Flag.

Formanden bragte Hr. *Stuhr* en Tak for Foredraget, og

efter at der var »pebet til Øl«, som serveredes i Kander ved Bakkerne, blev Lovene for Foreningen sat under Forhandling, og de vedtoges enstemmigt efter det af Udvalget fremsatte Forslag.

Man valgte derefter ved skriftlig Afstemning Bestyrelse, der kom til at bestaa af Politibetjent *Hjalmar Møller*, Fuldmægtig *Eisenreich*, Signalør *Michelsen*, Statsbetjent *Hansen*, Købmand *Saxberg*, Skipper *Janus Christensen* og Skipper *Chr. Møller Petersen* med Cyklehandler *Markvardsen* og Fiskehandler *Janus Gaihede* som Suppleanter. Til Revisorer valgtes Lods *Pihl* og Strandkontrollør *Kiertz*. Bestyrelsen konstituerede sig straks med Fuldmægtig *Eisenreich* som Formand, *Møller* til Næstformand, *Hansen* til Kasserer og *Michelsen* til Sekretær.

Formanden erklærede derefter Foreningen for stiftet og oplyste, at man begyndte med 60 Medlemmer. Et udbragt Leve for Foreningen besvaredes med rungende Hurraraab, og der afsendtes saalydende Telegram til Formanden for Hovedbestyrelsen, Kommandør *Mægaard*: »Skagens lokale Kreds, samlet til den stiftende Generalforsamling, sender sin højtærede Chef en hjertelig Hilsen.«

Fabrikant *Stuhr* fik derefter paany Ordet og udtalte: Jeg er jo paa en Maade ogsaa Skagbo, idet jeg en Del af Sommeren opholder mig heroppe i min Ejendom i Højen. Som en lille Erkendtlighed, fordi jeg faar Lov til at leve her mellem Dem og nyde den dejlige Natur og derved samle Kræfter til mit daglige Arbejde, beder jeg om Tilladelse til at maatte forære Foreningen dens Fane med dertil hørende Stang, Haandklap og Jubel fulgte paa Hr. *Stuhr*'s smukke Tilbud.

Der blev saa pebet til Punsch overalt, de blaa Sangbøger kom frem, og det gik muntert med nationale Sange, gamle Søndsviser og Taler.

Ved 8 Glas (der blev hele Aftenen igennem slaaet Glas paa den mægtige Skibsklokke, som findes i Salen), blev der pebet »skaffec«, og der serveredes Smørrebrød og senere Kaffe.

Ved 1-Tiden kommanderedes »klar ved Flaget«, og dette blev under skyldigt Hensyn halet ned, og kort derefter blev der pebet »skej ud overalt«.

— Fra Kommandør *Mægaard* indgik den følgende Dag saalydende Telegram: »Tak for Telegrammet. Ønsker Skagenskredsen Fremgang og Lykke.«

AALBORG-KREDSSEN.

Da Formanden, Fabrikant *Stuhr*, Mandag den 12. December i Klubbens Festsal bød velkommen, saa han ud over en Forsamling paa ca. 500 Mennesker, der var modt frem for at høre vor gode Ven og Kammerat, Lods *Thostrup*, fortælle om sine Grønlandsrejser. Forventningerne blev da heller ikke skuffet, thi den brave Lods forstod paa sin egen tørre og lunefulde og dog saa beskedne Maade at fængsle Tilhørerne. I jævne Ord fortalte han om ældre og nyere Rejser, om Slædeekspeditioner, om Naturen og Dyrelivet, om østgrønlandsk Jagtselskab m. m., altsammen ledsaget af en Række fortrinlige Lysbilleder, der yderligere gav Publikum Forstaaelsen af Forholdene i dette mærkelige Land.

Efter Foredraget, der selvfølgelig hilstes med en sand Bifaldsstorm, samlede man om de fire lange Kaffeborde og tilbragte her en Times Tid i fornøjeligt Samvær. Efter at en smuk Sang af det gode Mærke *H. H.*, tilegnet Grønlandsfareren, Lods *Thostrup*, var afsungen, hyldede Formanden i smukke Ord den raske Sømand, hvis Daad har kastet forøget Glans over vort Land og vort Flag og i høj Grad tjener til den danske Sømands Ros. *Thostrup* takkede bevæget for al den Ære, der vistest ham, og ind imellem en flittig Benyttelse af Sangbogen havde flere andre Talere Ordet, bl. a. Politibetjent *Høfler*, der under Forsamlingens Munterhed fremdrog flere karakteristiske Træk af den mandige Beskedenhed, der udmærker *Thostrup* i al hans Færd.

Til Slut mindede Formanden i en Tale, der gik alle til Hjertet, om Galeasen »Nordlyset«s Forlis nede under Møen, hvor tre brave Sømand nys satte Livet til under Udførselen af deres Gerning paa det svigefulde Hav.

Føreren af »Nordlyset«, *Georg Christensen*, var Medlem af Kredsen, og en Opfordring om at støtte Enken, der sidder ene tilbage med tre Børn, blev straks efterkommet af Medlemmerne, idet der ved den paa Stedet foretagne Indsamling indkom ca. 400 Kr., et Resultat, der vidner højt om den udmærkede Aand og det gode Kammeratskab, der kendetegner Aalborg Kredsen.

Formanden ønskede derpaa alle de tilstedeværende en »Glædelig Jul«, hvorpaa Salen blev ryddet, og trods Trængslen og Varmen, der hen paa Hundevagten resulterede i, at Orkestrets Medlemmer maatte smide Frakkerne, gik Dansen nu lystigt et Par Timers Tid, indtil Fløjten skingrende Triller manede til Udskejning og derved satte Punktum for en sjælden smuk og stilfuld Aften.

SKJELSKØR-KREDSSEN.

Den 12. December 1921 afholdt Kredsen en Sammenkomst paa Hotel Postgaarden, Skjelskør, for Foreningens Medlemmer med Damer.

Da der var pebet »Klar ved Flaget«, gik dette til Tops under »Kong Christian«s Toner, hvorefter Grosserer *Schou*, København, holdt et udmærket Foredrag om en Rejse igennem Indien, ledsaget af Lysbilleder, taget af ham selv paa nævnte Rejse.

Efter Foredraget samledes man om Kaffebordet og tilbragte i behageligt Samvær et Par fornøjelige Timer.

NÆSTVED-KREDSSEN.

afholdt den 12. December en særdeles fornøjelig Sammenkomst i »Postgaarden«s Havesal.

Grosserer *Schou*, København, holdt et Foredrag, bygget over personlige Erfaringer fra en Rejse i Indien. Foredraget, der var meget interessant, ledsagedes af Lysbilleder.

Sluttelig holdtes fælles Kaffebord, ved hvilket Stemningen var meget munter og festlig.

I Sammenkomsten deltog godt 40 Damer og Herrer.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 29. Decbr. Julefest for Medlemmernes Børn. Ved 6½ Tiden var der i Restaurationslokalet paa Badehotellet samlet omkring 100 Børn, der paa Formandens Signal med Baadmandsføjten to og to marcherede ind i Salen. Denne var, som altid ved Marineforeningens Fester, overordentlig smukt pyntet med dannebrogfarvede Guirlander og smaa Skibsankre. Formanden, Havnefoged *Bilde*, peb »Klar ved Flaget«, og dette hejstes derefter under Fanemarchens Toner, hvorpaa Kongesangen blev afsunget.

Formanden bød derefter Velkommen, idet han udtalte det Ønske, at Børnene maatte more sig godt. Og saa tog Dansen sin Begyndelse.

Ved 9-Tiden serveredes Chokolade for alle Børnene, der desuden fik udleveret forskellige morsomme Genstande, ligesom der var foranstaltet et Lotteri, hvori der kunde vindes smukke Ting. Ved Bordet blev afsunget Arkitekt Marstons smukke Sang for Danmark, og derefter holdt Pastor, Dr. theol. *Lindgaard Petersen*, Vejlbjby, en særdeles køn Tale til Børnene om Julen. Et Børnesangkor sang *Axel Juels* Sang »Der er ingenting, der maner som et Flag, der gaar til Top«, og *Olaf Lincks*: »Skriv til din Dreng« og hilstes med livligt Bifald.

H. Møller Udsen bragte paa Forsamlingens Vegne de smaa Sangere en Tak, Saa fortsattes Dansen, kun afbrudt af Kotillon, under hvilken alle Deltagerne blev forsynet med fikse Huer og Hatte samt forskellige Smaainstrumenter.

Kl. 12 lød Baadmandspiben paany, og Flaget haledes ned, medens Børnene afsang »Kongernes Konge« og Sangkoret endnu en Gang sang »Skriv til din Dreng«, og der blev derefter udbragt Leveraab for Marineforeningen og særlig dens Formand. De Hurraer, der lød fra de hundrede Barnestruber, bar Vidne om, at de store Forventninger, der som sædvanlig stilles til Marineforeningens Børnefest, i fuldt Maal var blevne opfyldte.

Som Hr. Møller Udsen sagde til Slut: »Man faar altid noget godt med fra Marineforeningen, der sætter det nationale i Spidsen, og det har Børnene ogsaa faaet i Aften!« Og Taleren havde Ret — det viste Børnene tydeligt; det var en Fest, der tiltalte dem, og som de deltog i med Liv og Lyst den hele Aften.

Sammen med Sedlerne til Lotteriet fulgte Marineforeningens Samlermærker og Naalen med Billedet af Sejrherren fra Helgoland, og det oplystes, at disse var skænket af Marineforeningens Skyttelav i København, og at Formanden og et Bestyrelsesmedlem havde sendt Telegram med Ønsket om en glædelig Julefest for Børnene, og at den første tillige havde ofret et kontant Beløb til Hjælp til Afholdelse af Udgifterne ved Festen, en Oplysning, der modtoges med jublende Tak og Hurra af saa vel de voksne som de smaa.

HADSUND KREDS OPRETTET

Trods Snedriver og Fygevejr havde den ihærdige Formand for Marineforeningens Lokalkreds for Aalborg og Omegn, Hr. Fabrikant *Im. Stuhr*, med Næstkommanderende Brofoged *Hjorth* og Lods *Kristensen*, maset sig i Bil fra Aalborg og hertil for at give en kraftig Haand med ved Starten af Marineforeningens Lokalkreds i Hadsund.

I Hotel Hadsunds Sal var der mødt 30—40 inden- og udenbys gamle Marinere og ekstraordinære Medlemmer af Marineforeningen, men det stive Vejr holdt en Del hjemme, og de gik glip af en god Aften.

Efter at Aalborg Foreningens smukke Flag (velvilligt medbragt) var pebet til Tops, bød Driftsbestyrer *Wenslev*

Velkommen til Forsamlingen og særlig til de modige Gæster fra Aalborg, hvorefter Fabrikant *Stuhr* med Liv og Varme i følte og smukke Ord fremholdt Foreningens Maal og causerede over mange af de for »Mændene« gammelkendte Morsomheder fra det daglige Liv ombord, idet han paapegede Betydningen af Sammenhold og Kammeratskab.

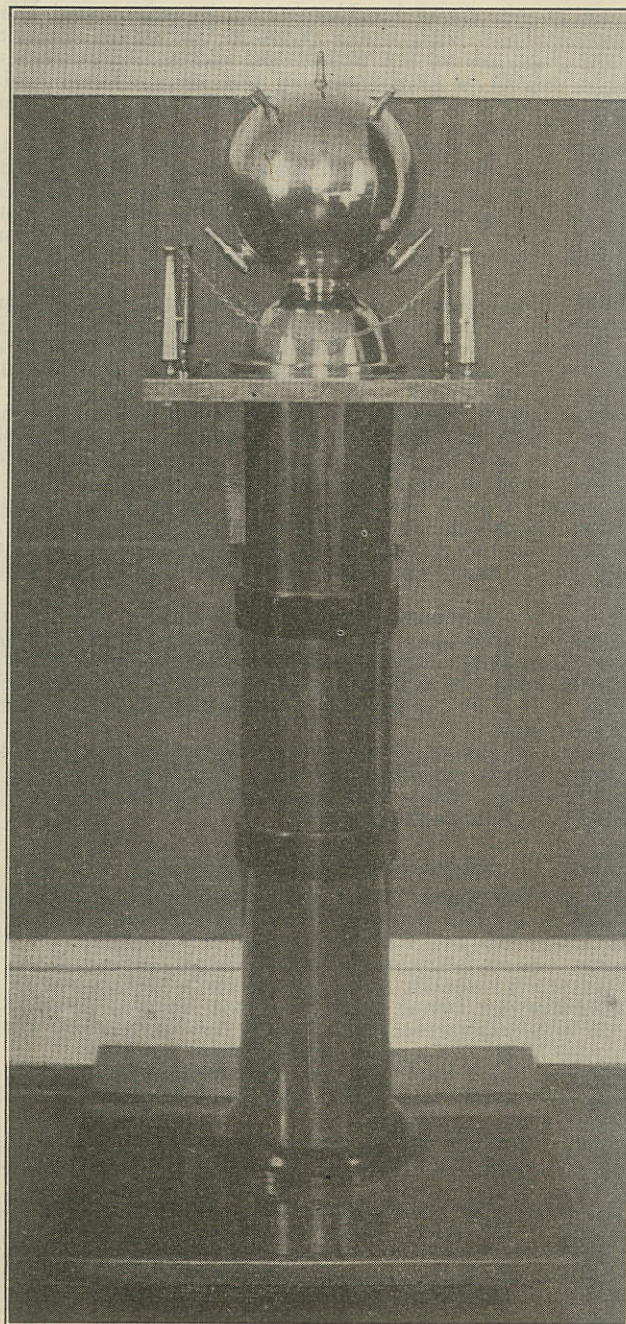
Under Omtalen af vort gamle Flag kom Hr. *Stuhr* ind paa flere rørende Træk fra en Tur i Sønderjylland for Genforeningen, holdt i det hele taget et Foredrag, der gik til Hjertet paa baade Gamle og Unge.

Med Akklamation blev det derefter vedtaget at danne Hadsund Lokalkreds, og efter at Bordene var rykket sammen, blev til Driften af en rigtig Sømandsgrog og dito Snadde Bestyrelsesvalg o. l. foretaget.

Bestyrelsen kom til at bestaa af Lods *Olsen*, Brobetjent *Brandt*, Maskinmester *Brendstrup*, Læge *Konigsfeldt*, Driftsbestyrer *Wenslev*.

Efter denne alvorlige Del af Festen gav det uopslidelige Humør, hvoraf Hr. *Stuhr* er i Besiddelse, sig atter Udslag i pudsige Historier, bl. a. fra Veteranfesten ved Juelsminde. Saa kom »Sømandsorglet« i Sving, men desværre var ingen Sangbøger medbragte, saa det blev ikke til meget, men til Gengæld tog Gutterne nu fat paa at »spinde Enden«, der fik Latteren til at rulle.

Der indløb i Aftenens Løb Lykønskningstelegram fra Kommandør *Mægaard*, hvilket blev oplæst og modtaget med Bifald.

GRENAA-KREDSSEN

Den af nogle Medlemmer skænkede Minebøsse, der, som nævnt i Referatet af Festen den 22. f. M., blev indviet (den indbragte samme Aften over hundrede Kroner) og overgivet Kredsen til Hjælp for Foreningens filantropiske Formaal, ser ud som foranstaaende. Afbildning viser, og er en smuk og kostbar Gave, som foruden at tjene Giverne til den største Ære tillige viser, at den rette Aand er tilstede blandt Foreningens Medlemmer.

Minebøssen, der staar paa en Søjle, er en tro Kopi af den paa Havnepladsen opstillede, er af Messing og maaler 30 mm Diameter og 430 mm i Højden, Søjlen forestiller en Mast med Ringe omkring, ligesom paa flere af de gamle Orlogsfregatter og Toppen af Søjlen danner et Mærsk og Foden et Dæk med Naader, Søjlen er 1000 mm høj og 209 mm tyk, og alt er poleret, og Arbejdet, der foruden at være smukt og solidt, er udført af Medlemmer (Giverne) selv og er absolut en Seværdighed.

Minebøssen, der er opstillet i Foreningens Lokale paa Badehotellet »Grenaa Strand«, vil sikkert vise sig at svare til Hensigten, da ingen, som ser den og læser Inskriptionen »Til trængende Sømand og Sømands Enker og Børn«, vil undlade at gøre sin Pligt imod disse, da disse Mænd altid og under alle Forhold, hvad enten det var Fredstid eller Krigstid, gjorde deres Pligt imod os, tidt og ofte med den sikre Død for Øje.

FRA KOLDING KREDSSEN

Marineforeningens Kolding-Kreds's eneste Æresmedlem, Rentier H. P. Thinggaard, Vamdrup, er afgaaet ved Døden og blev under stor Deltagelse jordfæstet den 22. December fra Vamdrup Kirke. De Danske Vaabenbrødre og Marineforeningen var repræsenteret ved deres respektive Faner og Flag samt Bestyrelser.

H. P. Thinggaard var Deltager i Helgolandslaget og Formand for Vamdrup Vaabenbrødreafdeling i mange Aar. Han deltog i Juelsmindefesten og var et ivrigt og interesseret Medlem af Marineforeningen, ved hvis Sammenkomster og

Fester han altid gav Møde. Han var afholdt af alle Medlemmer, og det vil blive et Savn nu ikke at skulle se ham mere i vor Midte. Ære være hans Minde!

FLAGETS ANVENDELSE

I Artiklen om ovenstaaende Emne i December-Numret stod i Stykke 3 Bæreren af Flaget 3 Gange nævnt, de 2 Gange rigtigt som Flagbæreren, den ene Gang forkert som Fanebæreren. At dette er en Sætterfejl, der er sluppet igennem Korrekturen, er det maaske overflødigt at bemærke.

DE DANSKE SØSPEJDERES FEST I YACHT-PAVILLONEN DEN 28. FEBRUAR 1922

Den i vort December-Nummer ifjor omtalte Fest til Fordel for Søspejderbevægelsen er bleven udsat til 28. Febr., og vi nærer det Haab, at mange Medlemmer vil lægge deres Vej om ad Langelinie om Eftermiddagen, den 28. Februar, da Marinens Musikkorps Kl. 4 præcis begynder Koncerten, og aflægge en Visit i Yachtpavillonens Restaurant, hvor der serveres The. Besøgende vil saavist ikke komme til at fortryde derpaa. Entréen er gratis, og efter Koncerten vil der i Lokalerne paa 1ste Sal være rig Lejlighed til baade at overvære Foredrag med levende Billeder om Søspejdernes Liv og Virke, Recitation af Digteren *Æxel Juul*, der har skrevet et Digt til Anledningen, Forevisning af udvalgte Lysbilleder af Marineforeningens Lysbilledsamling, og endelig er der Dans til Jazz-Band indtil Kl. 1.

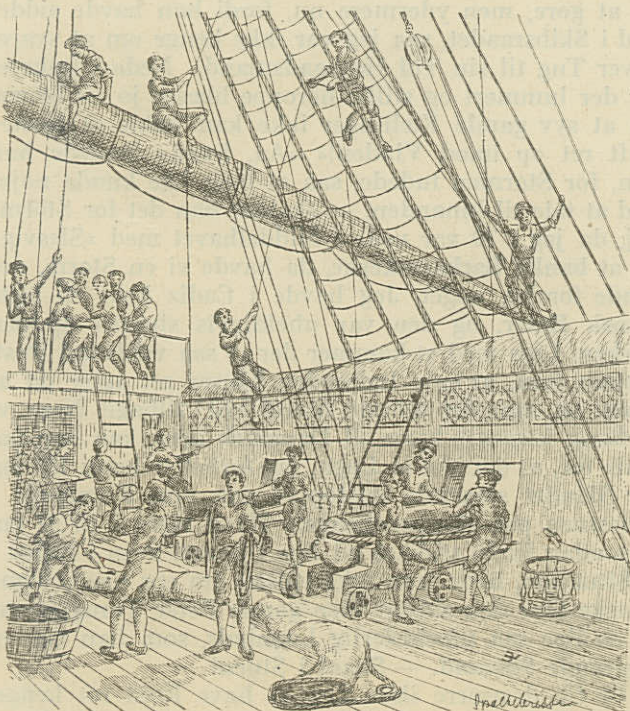
LINIESKIBET »OLDENBORGS«S FORLIS.

AF PHV. LØJTNANT I FLAADEN G. KRA GH

med Tegninger af Forfatteren.

(Stuttet).

Klokken var vel blevet hen ad 11, og det havde frisket ikke saa lidt, mens jeg havde siddet nede i Højhaadsmændens Lukaf. Jeg hang saa der oppe paa Stænge-Salingen og havde det egentlig meget rart,

imens jeg lovede mig selv, at den Spøg nok skulde blive tilbagebetalt ved Lejlighed. Men det gik ikke, som jeg tænkte, Vorherre vilde det anderledes. Det varede ikke længe, før jeg blev klar over, at en Paalandsstorm var i Færd med at blæse op. Hen imod 8 Glas fik vi en haard Byge, og jeg maatte bide mig godt fast for ikke at blæse ned. Det var ikke helt hyggeligt og da det løjede lidt efter Bygen, begyndte jeg at entre ned, fordi jeg ikke havde Lyst til at være der oppe i et saadant Vejr. Men jeg var ikke naaet længere ned end til Mærset, da der blev pebet op til at stryge Stængerne. Det gjorde vi saa og var netop lige klar, da Stormen tog fat igen med forøget Raseri.

Nu mærkede vi, at det var Alvor, for efterhaanden rejste der sig en mægtig So, som brækkede ind over Forskibet. »Oldenborg« laa og duvede haardt i det, og efter at vi havde smidt Dagligankeret, og der var stukket ud til helt Tov paa Tøjet, gik vi i Gang med at tage Mærseræerne ned, fire Underræerne paa Lonningen og stryge Fastestængerne. De fremmede Skibe begyndte at drive, og det var sorgeligt at se, hvorledes det ene efter det andet drev i Land. Vældige Braadsøer skyllede over Bakken og væltede ind ad Klydsene, saa vi maatte holde Pumperne i Gang. Ved 4-Tiden drev Ostindiefareren paa Land og blev helt sønderlaet i den svære Brænding. I kan tro, Børn, at det var en drøj Tørn, vi nu maatte tage. Alle de, som ikke var fuldbefarne Matroser, blev pebet ned om Læ for ikke at gaa i Vejen under Manøvrerne eller blive skyllet over Bord. Nogle enkelte, der havde tabt Modet ved at se de andre Skibe ødelægges, græd eller bad til Vorherre; men Storsteparten var

raske Folk, der som gode, danske Sømænd saa Faren kækt i Øjnene og stolede paa vor dygtige Chef og det gode Skib.

Der kom med Mellemrum nogle rygende Byger af Nordvest, og under en af disse sprang Dagligtovet. Uden at afvente Ordre lod Højbaadsmanden Pligten falde, og vi maatte saa i Gang med at talje Dagligtovet ind og stikke det i Læggeren. Det var et svært Stykke Arbejde, for Søerne brækkede ustandseligt over og naaede i Bygerne endda helt hen til Stormasten. Stormen piskede Havet til Skum, der blev slynget ind over os med en saadan Kraft, at vi paa Hænderne og i Ansigtet mærkede det, som om vi blev slaaet med Birkeris. Vi var næppe færdig, før der kom en orkanagtig Byge til, og da den var paa sit højeste, sprang Tøjtovet.«

»Pokker ogsaa, som I havde Uheld med Jer!« udbrød Tømmermanden.

»Men det tog ikke Modet fra os, Aller, selv om det saa fælt ud for os. Vi laa nu for Pligten alene og sang op i den. Desværre begyndte den engelske Orlogsmand, som længe havde ligget og skudt Nødskud, nu at drive, og det slog selvfølgelig Humøret ned hos mange af os, for vi tænkte, som rimeligt var, at nu kom vel snart ogsaa Turen til os.

Men jeg maa sige, at »Sceptre«s Manøvrering var saa skidt som vel muligt, og det var ikke underligt. De havde nemlig i en eller anden Anledning stor Halloj med Sang og Klang og alt, hvad dertil hører, — det kalder de for »Saturday-night«, at I ved det, — og som Følge deraf ikke den Orden i Grejerne, som der burde være. Mange af Folkene havde naturligvis drukket tæt, og henne agter stod det vel ikke bedre til. Desuden havde de deres Kanoner klar til Salut og naaede ikke at faa dem surret paa Plads, inden Uvejret kom. Da saa Overhalingerne blev for voldsomme, rev Kanonerne sig ud af Taljerne og kørte fra den ene Side til den anden, hvorved de anrettede store Ulykker paa saa vel Folk som Skib. Den engelske Chef stod med Raaberen og skreg den ene Ordre efter den anden; men det lykkedes ham ikke at faa Kommando over Skibet. Før de naaede at faa sat et Par Sejl, drev Linieskibet ind paa Kysten for Vind og Sø og tog Grunden med Agterenden. Da Chefen mærkede, at Skibet var fortabt, sprang han overbord, og dermed ophørte den sidste Rest af Kommando.

Der stod saa »Sceptre« og huggede, til den ved 10-Tiden om Aftenen blev fuldstændig adspiltet. Det var en trist Skæbne for et saa smukt Skib, og vi kunde jo vente, at det vilde ende med, at »Oldenborg« maatte gaa samme Lod i Møde. Vi havde stadig Uheld med vore Ankergrejer, ikke fordi der var noget i Vejen med Tovene, for de var gode og friske — gamle Traugott skulde nok sørge for at have sine Grejer i Orden: — men fordi Bunden var saa spækket med gamle Ankre — —

»Hvad for noget,« afbrød Baadsmand Cavellius forbavset, »var der fuldt af gamle Anke paa Bunden?«

»Du synes maaske, at det var en løjerlig Bundart? Jo, ser I, det hænder meget hyppigt, at Skibene, som ligger til Ankers i Bay'en, ikke faar Tid til at hive Ankeret hjem, naar der blæser en Storm op, og derfor bliver nødt til at kappe Tovet. Jeg siger Jer, at der laa lige saa tæt med gamle Ankre paa Bunden, som der er Kopar i Fjæset paa Cavellius. Og disse Fyre skamfilede vore Tove itu ved det, at Skibet huggede saa svært i Søen. Det mest forbandede Uheld var dog, at Røringen i Pligten sprang, — vi laa jo for det Anker alene! Nu havde vi kun Læggeren tilbage, saa I kan tænke Jer,

hvor farligt det saa ud for os. Den faldt naturligvis straks, og vi stak ud til Tamp; men Ankeret holdt ikke, og vi begyndte at drive. Nu stod det klart for alle, at vi gik vor Undergang i Møde, og at vi ikke havde stort mere at gøre end at forberede os til at dø, som det sømmede sig ærlige danske Søfolk.

Men Olfert Fischer var vor Chef. Han opgav ikke Haabet som Engelskmanden, — tværtimod! Da han saa, at Strandingen ikke kunde undgaas, lod han straks Skibsraadet kalde sammen og foreslog der at sætte Sejl og prøve at styre Skibet ind paa Land, for om muligt at redde baade dette og Besætningen. Selvfølgelig gav Raadet sit Samtykke til det Forslag, og straks efter gik vi i Gang med at sætte Forre-, Stænge-, Stagejl og Mesanen. Det lykkedes Chefen at manøvrere Linieskibet saa klogt, at vi med Vinden agten for tværs kunde holde ind imod Kysten, klar af de forskellige Vrag og drivende Skibe, til et Sted, hvor han vidste, at der var Sandbund. Da vi nærmede os Land, blev Mesanen bjerget, og lidt efter tog Forskibet Grundensaadan omtrent en Kabellængde om Styrbord af »Sceptre«s Vrag.

Der stod vi. Jeg vil sige Jer, Dreng, at efter, at vi havde set, hvor klogt og dygtigt Chefen havde sat Skibet paa Grund netop der, hvor han vilde ha' det, var det, ligesom at Haabet om at blive frelst syntes at blive Vished. Vi saa jo, hvor støt og rolig Chefen var, og stolede trygt paa, at naar han havde klaret Grejerne saa godt hidtil, saa kunde han med Vorherres Hjælp vel nok ordne Resten. Det var ogsaa, som om Stormen begyndte at løje af, og det gik lettere at holde Skibet lens ved Pumperne. Alle vi Topsgaster og Baadsmandsfolk havde været i Gang, lige siden det begyndte at blæse op, og slidt svært i det, og da der nu, efter at vi havde stødt, var et lille Pusterum, blev vi pebet ned til ekstra Øl og Brændevin.

Jeg stod netop henne under Bakken med min Mugge, da Højbaadsmanden kom ud fra Gallionen. »Staar han der og bæller Øl i sig, Sivert«, raabte han, da han fik Øje paa mig, — »det ka' nok være, han har maattet ribbe Neglene i Dag, hva'? Det var noget andet end at sidde og fylde sin Overordnede med Græshoppe!« Jeg kunde mærke, at den gamle var i godt Humør, — hvad han for Resten altid var, naar der virkelig var noget at gøre, men ydermere nu, fordi han havde siddet med i Skibsraadet, saa jeg var ikke længe om at svare: »Hver Tng til sin Tid Højbaadsmand. Nede i Lukafet var der lummert og stille; heroppe blæser jo en Storm, saa at syv gamle Kællinger ikke kan holde et Koste-skaft ret op imod Vinden!« »Aa, hvad,« brølede han igen, for Stormen tudede, saa at man ikke kunde nøjes med at tale til hinanden, — »kalder han det for Storm? Nej, da jeg i 70 var nede i Middelhavet med »Slesvig« for at banke Barbareskerne, da havde vi en Storm, der kunde forslaa noget. Jeg havde i Cadiz købt en ægte spansk Køter, og den var uheldigvis sluppet op paa Bakken. Lige med et kommer der et saa voldsomt Pust, forstaar han, at hele Indmaden blæser ret agter ud af Dyret, og kun det tomme Skind blir' tilbage. Naar vi en Gang kommer hjem til Danmark igen, kan han faa Bevis for, at det ikke er Løgn, jeg fortæller ham; thi jeg har Skindet staaende udstoppet paa min Kommode i Gadestuen paa Hoppenslænge!« Hvad siger I til at faa en saadan Ende stukket ud lige i Synet, oven i Købet i en Situation, hvor man ikke vidste, om ens næste Time maaske blev den sidste? Men gamle Peter Traugott var nu en lige saa uforbederlig Løgnhals, som han var en glimrende Sømænd. — Skaal i Stuen!

Vi fik desværre ikke Lov at have Fred ret længe. Ved 10-Tiden begyndte »Oldenborg« at kaste sig Styr-

bord over, saa at vi fik Søen ind over Lønningen. Det saa fælt sort ud for os, og for at gøre det rent galt, tog Stormen atter fat med fornyet Kraft. Chefen gav da Ordre til at kappe Mesanmasten, for at Skibet ikke skulde smide sig tværs i Søen, og det gik vi saa i Gang med. Man skulde jo synes, at i et saadant Vejr vilde det ikke være svært at faa den smule Pind til at ryge; men skønt vi kappede alt staaende og løbende Gods og halede Mesanen ud, lykkedes det os ikke, for den havde faaet nogle kraftige Øksehug i Bagbords Side. Derefter laa Skibet stille i nogen Tid, men tog af og til svære Braadsoer ind agter; alligevel haabede vi stadig, at Vejret skulde blive bedre, saa at vi kunde bjerge Skibet.

Paa den Maade blev vi liggende til henimod 3 Glas paa Hundevagten; men da begyndte »Oldenborg« atter at kaste sig Styrbord over imod Vind og Sø, og Følgen deraf blev naturligvis, at Havet væltede ind over os med voldsom Kraft, saa at vi hvert Øjeblik ventede, at Skibet skulde splittes ad. Aa, Du hellige Habakuk! det var en forfærdelig Nat! Vi fik Ordre til at kappe de to andre Master, og da Chefen i Forvejen havde tænkt sig den Mulighed, var vi stukket ud til det triste Stykke Arbejde og stod lige klar til at tage fat. Stormen gik allerede ved Kapningen af Bagbords Vant, men faldt til alt Held saaledes, at Toppen af den røg ned i Grunden, og Rodenden blev liggende paa Rælingen. Nu maatte Søerne først brække hen over Masten, inden de naaede Sprydet, og derved mistede de meget i Styrke. Chefen gav straks Ordre til ikke at kappe Fokkemasten; men lidt efter gik den alligevel over Bord og tog Sprydet med sig. Vi skejede ud med at pumpe, for efterhaanden som Skibet smed sig Styrbord over, tog vi saa meget Vand indenbords, at det snart stod lige saa højt der som uden for. Pa den Vis laa vi Resten af Natten, til det hen imod Daggry begyndte at løje af. Naar jeg tænker pa det grufulde Billede, der viste sig for os, kommer jeg gamle Fyr den Dag i Dag i trist Humør. Rundt om stod sønderslaaede og splittede Vrag; langs Kysten laa Retser af Fartøjer, Planker, Rundholter og andet Gods, — og Lig, Masser af kvæstede og forslaaede Lig! Alene af den engelske Orlogsmands Besætning havde henved 500 Mennesker den Nat maattet møde frem til den store Baksmonstring hisset!»

»I havde saa sandt Grund til at være taknemmelige for Jer Frelse, Fa'r!« udbød Søren Lund.

»Taknemmelig, — ja, skønt taknemmelig vist ikke det rette Udtryk, min Dreng. Det, som jeg og sikkert ogsaa alle mine Skibskammerater følte, var en Blanding af Taknemmelighed til Vorherre for hans naadige Hjælp, — af Glæde over at være undsluppet den frygtelige Skæbne, — og af Stolthed over, at vi danske Sømænd, ene af Alle, ved modigt, utrætteligt Arbejde og under klog, dygtig Ledelse havde klaret den der, hvor de andre maatte give op!«

»Men I fik jo ikke Skibet bjerget?« bemærkede Aller.

»Nej, det fik vi ikke. Gamle »Oldenborg« havde taget sin sidste Tørn. Skroget var knækket under Stormen, Agterstævnen knust og hele Styrbords Side sønderslaaet, sa det var ganske haabløst at forsøge at bringe det af Grunden. Naa, da det først var begyndt at løje, tog Stormen hurtigt af. Hen paa Formiddagen var det saa nogenlunde Vejr, at salig Kaptajn Holm, — han var Løjtnant den Gang og havde været i Land med den Barkas, som ogsaa jeg havde villet være med i, — kom paa Siden med en Del Fartøjer. Vi samlede vore Ejen- dele og andre vigtige Sager sammen, og i Løbet af Da-

gen gik vi alle i Land, hvor vi i det engelske Hospital paa »Good hope castle« fik baade Mad og Søvn, som vi sandelig trængte haardt til. I de nærmeste Dage derefter bjergede vi naturligvis, hvad vi kunde af Gods og Grejer fra Vraget, — Kanoner, Fartøjer og meget andet, — og da der ikke var mere, vi kunde faa i Land, oprandt til Slut den Sorgens Stund, hvor vi med Taarer i Øjnene saa Resterne af vort kære, gode Skib blive solgt til en engelsk Købmand. Men med oprejste Hoveder gik vi omkring der i Cape-Town, — ingen Plet kunde heftes paa vor Sømandsære! Vi havde gjort vor Pligt i Kampen mod de oprørte Elementer og værnet vort Fædrelands Hæder og Ære lige saa godt som senere, da vi prøvede en anden Kamp imod dets Fjender.

Og nu er den Ene spundet færdig, Børn, — og har nok været saa lang, at I har kunnet lense Bollen helt! Men inden jeg nu kaster los og varper mig hjem i Ulvegade, vil jeg bede Jer drikke ud til Bunds det, I endnu har i Glassene, — til Hæder, Ære og Minde om den Mand, som vi, næst Vorherres Hjælp, skylder, at vi slap fra Ulykkesnatten med Livet. Var det en drøj Tørn for os andre, saa har det været endnu haardere for ham, der bar det tunge Ansvar. Men hvis Højagtelse og Taknemmelighed kan mildne Skæbnens tunge Slag, saa blev Admiral Johan Olfert Fischer forsonet med det Uheld, der ramte ham. Hans Sømandsdygtighed og Aandsnærværelse sklder vi, at vi uden at rødme kunde se Dannebrog vaje fra den sidste Stump af »Oldenborg«s Master!

Hans Skaal, Dreng!»

*Agitér for
Tilgang til
Marineforeningen!*

Hosstaaende Platte, der er udført i en særlig Gibbs-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

**Marineforeningens Kontor, Møntergade 22,
København.**

Prisen er **1 Kr. 50 Øre pr. Stk.**, og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

Den Danske Manometerfabrik

NYHAVN 31
Telefon Palæ 1048 y.

Leverandør til Orlogsværftet.

OHLSEN & AHLMANN A/S

KØBENHAVN

BESØG VORE UDSILLINGSLOKALER

HAVNEGADE 39

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OSCAR JOHANSEN

Glarimester og Forgylder.

Overgaden n. Vandet 25. — Tlf. Byen 1937 x.

Leverandør til Orlogsværftet.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5. Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefonkol och dynamoborstar, lämpliga för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. Begär oifert.

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET

1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

FITTINGS
OF

P. E. Ehrhardt
Stuðestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinarartikler.

De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpsset for København og Frederiksberg A/S
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps A/S
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland's Redningskorps A/S
Urbangade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Direkte
Import fra
Syden
af ægte
Druevine.
G. Holm-Petersen

A/S De Danske Sprængstoffabrikker AEROLIT

Hovedkontor: K. W. Nielsen,
V. Voldgade 115. Kbhvn. B.

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport, Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske Marine.

Husk

at købe Deres Kolonial, Dellikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Champagne Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskafte 38.

J. Christophersen,

21, Frederiksborggade 21,
Smør, Æg, Ost & Conserves
Leverandør til Forbrugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl.

LOUIS POULSEN & CO.

Nyhavn 11 - Tlf. 1414

VIKING

Metalsavblade, Snittappe, Læderremme.

A. BOAS

Telegram-Adr. Antonboas

Havnegade 45-47, København.

Drägerwerks, Ill-Rednings- og Dykker-Apparater, Pulmotor, Autogen Svejse- og Skæreapparater. Leverandør til den danske Hær og Flaade.

CHR. SCHMIDT & CO.

NY VESTERGADE 13. Tlf. 821 & 822

KJØBENHAVN B.

SPECIALITETER CARBORUNDUM
ALOXITE SLIBESTOF
VICTOR SAVBLADE
VINGO STAAL
ELECTRIC SLANGER
SPECIALITETER

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøegade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen